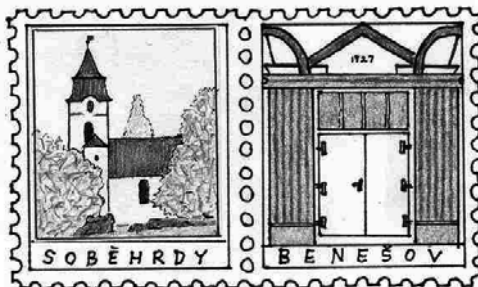

ČÍSLO 70 (1/2012)

BŘEZEN 2012

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Církev bez víry, víra bez církve?

Na tohle téma se budou konat letošní seniorátní dny mládeže. Zvali mne tam jako řečníka, nerad jsem musel odmítnout, ale protože mne téma docela pálí, podělím se o ně v SOBRu. Leckomu to tak dneska připadá a leckdo to nahlas vytrubuje – církev jako „instituce na víru“ je překonaná a odepsaná. V době, kdy si informace – a v neposlední řadě náboženské – mohu lehce sehnat několikerym kliknutím na internetu, nepotřebuju, aby mi někdo organizoval, jak mám věřit, co si myslet o Pánu Bohu, jak se modlit, jaké zvyky, rituály, tradice zachovávat, nebo o čem hovořit s dětmi. Rozlila se svoboda a nepřeberně nabídek a možností. Nikdo mi nemá co mluvit do výběru vzdělání, životního stylu, módy, politických preferencí, výběru auta či životního partnera – proč by mi tedy měl mluvit do tak intimní záležitosti, jako je víra? Církev se do televize či novin dostane dnes stejně jen, když jde o peníze nebo nějaké skandály, chce po mně čas, který potřebuju pro sebe a pro rodinu... Nenastal čas obejít se bez ní...?

Jak to vidím – přece jen jako farář? Pomímám, že nebýt společenství sboru, nedostali byste ani tohle číslo Soběhrdského bratra ☺. Za možnosti, které život ve svobodně společnosti přináší, jsem pořád vděčný – včetně toho prostoru, který se otevírá. Svoboda s sebou nese i zpochybnění mnohého, bez čeho jsme si nedokázali

život (a víru) představit. Bezpochyby, jsou duchovní postoje, kde si vlastně vystačím sám. A církve se v mnoha svých rozhodnutích a postojích jeví jako byrokratický úřad, kde o duchovní hodnoty a zápasy jde až na posledním místě.

Jenže když začneme od víry – a nebudeme si ji představovat jen podle vlastních nálad – ale budeme pozváni k ní poslouchat od Ježíše, z evangelijního příběhu – zjistíme dřív nebo později: Ano, víra je postoj a přesvědčení jednotlivce – ale u jednotlivce nekončí. Víra se nesoustředí na sebe sama – ale člověk je zván vykročit. Navázat vztah. Všechno to, co se nám ve víře otevírá – čím Ježíš obdarovává – vede dřív či později k druhým lidem. Ke sdílení, k pomoci, ke společné radosti, rozmyšlení, nářkům, hledání, zápasům, k odpuštění, navazování nových vztahů. A církve, to není v první řadě ani budova ani církevní představitelé ani banda lidí, která se zaštiťuje krásnými ideály, podle kterých se ani trochu nechová, ani spousta těch dalších věcí, které mne mohou rozčilovat... Církve, to je nejdřív událost. Překvapivé zjištění(!) – když mne zaujalo, co se vypráví o Bohu Abrahamovu, Izákovu a Jákobovu, o působení prazvláštního Mistra z Nazaretu – když mi to otevřelo mysl – rozzářilo oči, narovnálo záda, zbavilo strachu, umožnilo nadechnout se svobody, začít koukat s nadějí... – tak hele – já u toho nejsem sám. Je tu víc takových zaujatých nebo podivných, prostě těch, co nastražili uši či srdce, zvedli se a začli poslouchat a zjišťují – ono mi to něco dává...

A já se s nimi, či některými z nich, o to můžu podělit – zazpívat si s nimi, vyslechnout jejich názor, opřít se o jejich zkušenost, přátelství, modlitbu...

Za dveřmi jsou Velikonoce. A Velikonoce nedávají církvi nijak zářivé vysvědčení, právě naopak. Učedníci v prachu, Petr zapřel, Jidáš, radši nemluvit. A přece, když zní pak zvěst z velikonočního jitra, zvěst o tom, že opuštěný, zapřený, zrazený a bitý pastýř vstal – zní to evangelium také jak shánka po dalších. Jděte, povězte Petrovi a dvanácti... že s nimi počítám dál. Že je potřebuju. Že je neopustím, ale teprve na společné cestě dál poznají sílu toho, co je to vlastně víra. A když Velikonoce občerství víru, zjistíme, že i tu odepisovanou církve ono evangelium staví na nohy, dává jí smysl, náplň a úkol. Pánu církve z toho buď chvála i dík.

Tomáš Trusina

Lukáš 7,36-50

Jméno té ženy je Hříšnice. Nic víc.

Byla to nejhezčí žena z města, oblíbená u všech mužů. Když se na ni se zalíbením dívali a říkali: Ty jsi ta nejhezčí z města! – byla nadmíru šťastná. Muži ji zvali na hostiny, popíjela s nimi víno, veselila se. Časem to začalo přesahovat slušné meze. Stala se hříšnicí. Když ji svědomí uvnitř říkalo: „Přestaň už s tím, Bůh to vidí“ – dělala, jakoby neslyšela, a pomyslela si: „Chci se přece veselit a radovat, dokud jsem mladá!“

Její radost a veselost se ale pomalu začaly měnit ve smutek. To když šla s vědrem ke studni a sousedky se na ni ani nepodívaly a šeptaly si do ucha nebo někdy i nahlas: „To je ona! To je ta hříšnice!“ Lidé si na ni ukazovali, děti na ni pokřikovaly. Bolelo ji to. Bolelo ji to stále víc. Z té šťastné a bezstarostné ženy se stala žena nešťastná. Před lidmi se sice ještě tvářila vesele, ale doma často hodně a hořce plakávala. Jak ráda by začala nový život. Ale zase za ní přišli muži a ona v sobě nenašla sílu je vyhnat. Tak to s ní šlo stále k horšímu.

Novina o Ježíši se dostala až k ní. Také se k zástupům připojila, aby si poslechla, co bude říkat. Jak mu tak naslouchala, začal v ní růst pocit, že přes všechny ty zástupy mluví přímo k ní. Jen k ní. Pod jeho slovy jí bylo jako ještě nikdy. „Co jen budu dělat, já ubohá? Jak jen se dokážu změnit? Jak jen se dokážu svého hříchu zbavit? Jak tady vůbec můžu stát před tím svatým mužem?“

V tom slyší jeho slova: *Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.*

„Vždyť to jsem přece já, vinami obtížená“, říká si!... Jindy slyšela podobenství o ztracené ovci: „To jsem já“, volala ve svém nitru! „Ono je přece možné, že se zbavím svého hříchu!“ Ježíšova slova stékala jako balzám do jejího bolavého, kajícího se srdce. Jak jen mohla, chopila se Ježíšovy milosrdné a odpouštějící lásky a v duchu si říkala: „Bůh mě přece jen miluje! Bůh mě přece jen může přijmout!“ – Začala v ní klíčit naděje a ve dne v noci ji zaměstnávala jediná myšlenka:

„Jak jen se mám k Ježíši dostat a prosit ho o odpuštění?“

Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeově, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje, s pláčem přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými

vlasý, líbala je a mazala vzácným olejem.

Ona, hříšnice – jde ke svatému. Není snadné se přiblížit ke svatému, když si člověk uvědomí, jaký je hříšník. Ona se objeví ve světle svatosti. Neprchá před svým hříchem, nevyhýbá se, jak dlouho může, není vynalézavá v omluvách sebe sama, ani v okrašlování svých skutků. Neušetří sama sebe, zapře sama sebe a jde se svým hříchem ke svatému.

Ona jde ke svatému do farizeova domu, kde byli shromážděni mnozí farizeové, připraveni ji soudit. Co je to za troufalost od té ženy, tlačit se dopředu se svým hříchem? - Ona, která se měla skrýt před očima všech lidí někde v odlehlém koutě světa. Ta žena by mohla putovat kolem světa a být si jista, že nikde nenajde tak přísný soud jako ten, který ji čekal v domě farizeově od pyšných farizeů.

Ona šla ke svatému, do domu farizeova, k hostině. - K hostině! Při hostině mužů vejde do domu žena. Nese si alabastrovou nádobku vzácného oleje – ano, to hostině odpovídá. Posadí se u nohou jednoho z hostů ... a pláče - to hostině neodpovídá. Ona hostinu silně naruší.

Těžce, jako nic jiného, spočívá tajemství hříchu na člověku. Jen jedno je ještě těžší: doznání. Proto si lidský soucit vymyslel zmírnění: že ten, kdo doznání přijímá, je skrytý, aby to při pohledu na něj nebylo moc těžké.

Ale při hostině! Hostina – to není žádné skryté ani odlehlé místo. Není tu žádné přití, do kterého by trochu skryla svou tvář ... vše se odehrává ve světle. A přítomní naslouchající nejsou ani tišší ani neviditelní. Dívají se na ni s odporem. Dívají se na ni skrze své pyšné a tvrdé srdce.

Co je to za krutý výmysl? ... - Ona sama si ho vymyslela.

Přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy. Vyjadřuje tím: „Já sama nedokážu vůbec nic - on dokáže naprosto všechno.“ Ona nemluví, ani neujišťuje - ona jedná: ona pláče, ona líbá jeho nohy,... bez hlesu prosí o odpuštění. Ví, že sama nedokáže nic – věří, že on dokáže naprosto všechno. Věčná pravda, že on dokáže naprosto všechno. Moc této pravdy je v této ženě, která mocně vyjadřuje bezmoc, že sama nedokáže vůbec nic. Co na to Ježíš? Nebála se, že ji odstrčí a zahrne výčitkou: „Co se mě dotýkáš, ty hříšnice?“ – Nemohla by nic namítnout, musela by si pomyslet: „Vždyť si to zasloužím.“

Ale nic takového se nestalo. Ježíš ji nechal jednat. On viděl do

jejího srdce, znal její litost. S bezpodmínečným milosrdenstvím na ni hleděl. A ona ten pohled cítila. Jako sluneční paprsek vnikal jeho láskyplný pohled do jejího nitra a její srdce začínalo jásat.

Ona sedí plačíc u jeho nohou: zcela zapomněla na sebe samu, zapomněla na jakoukoli rušivou myšlenku ve svém vlastním nitru. Je zcela potichu, nebo utišená, jako nemocné dítě, které se utiší na matčiných prsou, kde se vypláče a zapomene na sebe sama. Ona zcela zapomněla na sebe samu, zapomněla na své okolí se vším jeho vyrušováním. Zapomněla na studené obličejové farizeů. Zapomněla řeč a jazyk a neklid myšlenek, zapomněla na sebe samu, ona ztracená, která je teď ztracená ve svém Spasiteli – v něm ztracená spočívá u jeho nohou.

A Ježíš jí říká: *Jsou ti odpuštěny hříchy. Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!*

Ta žena byla hříšnice – ale stala se a je příkladem. Odpuštění hříchů, které Kristus nabízel, ještě když žil na zemi, se nadále po věky nabízí všem v Kristu. Všem, každému zvlášť se říká: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

Tato žena velice milovala. Ten, koho milovala, byl Kristus. Milovala Krista, který je milost a dárce milosti.

I když farizeové usoudili, že ona žena nanejvýš nevhodně vnikla do domu při hostině – ona není nějakým odstrašujícím obrazem, ona je na naší cestě průvodcem. Pobízí víc než pobídky všech řečí, když jde o to následovat ono pozvání, které vede ke stolu. Ke stolu, na kterém je chléb a víno: *Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.*

Pavla Janděčková

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ - BENEŠOV

Milí přátelé, sestry a bratři z Benešovska, Vlašimska a všech dalších míst našeho sboru,

letošní výroční sborové shromáždění vykonáme v rámci bohoslužeb
v neděli **1. dubna od 9,00 v Benešově**

OHLÉDNUTÍ

➤ ZPRÁVA STARŠOVSTVA O ŽIVOTĚ A STAVU SBORU V SEDLCI-PRČICI- ZA ROK 2011

SBOROVÝ PROGRAM

Neděle: 8:00 – bohoslužby (první neděle v měsíci – rodinné)

Středa 18:00 – setkání žen

Čtvrtek 18:00 – bibl. hodina – děti

18:45 - konfirmandi

Pátek 19:00 – bibl. hodina - dospělí

Poslední pátek v měsíci – 20:00 – staršovstvo

Naše žádost o přidělení statutu podporovaného sboru byla schválena synodem a sbor získal statut podporovaného místa na dobu čtyř let od 1.6. 2010 do 31.5. 2014.

Členové sboru se scházejí k pravidelným nedělním bohoslužbám. První neděle v měsíci se konají rodinné bohoslužby. Po bohoslužbách všichni posedíme v přátelské atmosféře při kávě, čaji a občerstvení.

Při bohoslužbách čtou 1.čtení presbyteři, při rodinných bohoslužbách děti.

Dětských biblických hodin se účastní 4 děti, přípravy na konfirmaci 5 dětí.

O vánocích děti z našeho sboru spolu s dětmi z Benešova hrály vánoční divadlo za hojně účasti diváků.

Děti a mládež z našeho sboru se účastnily víkendovek a letního tábora, které jsme pořádali ve spolupráci s benešovským sborem.

Staršovstvo se schází pravidelně 1x za měsíc. Má 7 členů a 2 náhradníky. Schůzí se účastní administrátor, f. Tomáš Trusina z Benešova. Program jednání se skládá z rekapitulace událostí ve sboru v minulém měsíci a z připomínek členů k tomu, co se událo. Potom pokračujeme rozhovorem o programu na nadcházející období. Staršovstvo reaguje také na podněty a požadavky seniorátního výboru a synodní rady.

2.5. skládalo slib nové staršovstvo. Slib staršovstva přijala Zdena Skuhrová, seniorátní kurátorka. Kázáním posloužil Tomáš Trusina.

Náš sbor se rozrostl o 2 dospělé členy (křtem a přestupem).
Slavíme společně narozeniny (hlavně ženská část sboru).
Podnikáme společné návštěvy koncertů, divadla, přednášek.

Ekumenická spolupráce se dále rozvíjí:

Jednou za 2-3 měsíce se scházíme ke společným biblickým hodinám s místními katolíky. Uskutečňují se střídavě na naší a katolické faře.

Konají se pravidelné schůzky se zástupci církví z okolí: církev metodistická, husitská, bratrská, katolická, adventisté, unitáři. Z těchto setkání vznikla také myšlenka husovských slavností, které se konaly 6.7. v lese u Petrovic (na „Husově kazatelně“). Slavností se účastnili i lidé, nepatřící k žádné církvi.

Účastnili jsme se aliančního týdne modliteb.

Pastorace

Kazatelka dokončila kartotéku sboru, koná pastorační návštěvy. Členům, kteří se neúčastní pravidelného sborového programu, nosí sborové dopisy, popřát k narozeninám, informuje je o činnosti sboru...

Navštěvuje nemocné v místní LDN.

Dochází do Dětského domova se školou v Sedlci-Prčici.

Spolupracujeme s místním informačním centrem.

Informace o sboru (bohoslužby, sborové aktivity, kontakt na kazatelku, nabídka osobních rozhovorů) jsou na internetových stránkách města.

Nabídky sborových akcí vycházejí v místních periodikách.

Po nabídce osobních rozhovorů (pastorační péče), která vyšla v místních novinách – se ozvalo několik zájemců (lidí mimo církev).

Návštěvy

1 května nás navštívili ze sboru ve Volyni a z Benešova. Po společném obědě jsme vyjeli na Veletín, kde jsme v přírodě četli společně knihu „Máj“.

V červnu k nám zavítal sbor z Vršovic s manžely Ortovými.

V červenci u nás proběhl týdenní dětský tábor – Marta Zemánková s dětmi.

V srpnu u nás několik dní pobyla Elen Plzáková s dospělými i dětmi. V srpnu nás navštívili ze sboru na Jarově. Po společném obědě jsme si udělali výlet do okolí.

Několik členů střešovického sboru se účastnilo také nedělních bohoslužeb.

V září u nás strávil 2 dny Jáchym Gondáš z baptistického sboru v Praze. Přijeli se ženou, dětmi i dospělými ze svého sboru.

Posezení s hostem:

V dubnu náš sbor navštívil Pavel Rejchrt a četl nám ze svých básní a prózy.

V červnu nám vyprávěl f. Jaromír Dus – „Jak vznikala duchovní služba v armádě“.

V listopadu nás navštívil Jáchym Gondáš – mluvil o baptistické církvi.

Letos v únoru měl Josef Bartošek přednášku o Indii v „Ateliéru“.

Mikuláš Vymětal přednášel na téma: Mezináboženský dialog.

V březnu Dalibor Antalík měl přednášku na téma: Utrpení spravedlivého v mimobibl. tradicích.

Těchto setkání se zúčastnili i lidé mimo církev.

Plánujeme pozvat další hosty.

V prosinci se v naší kapli uskutečnil Vánoční koncert dětí místní ZUŠ.

Scházíme se pravidelně k brigádám – úklid sborové místnosti a kostela.

Místo žádosti o dotaci jsme se prozatím rozhodli vykonat nezbytné úpravy svépomocí. Máme příslibenou finanční podporu města. O finanční podporu budeme také žádat Jeronýmovu jednotu.

Chceme poděkovat všem, kdo přispívají na práci sboru formou salárních i jiných darů, nedělních sbírek, prací, praktickou pomocí či radou. Děkujeme Markétě Součkové za její obětavou a pečlivou práci při vedení sborového účetnictví. Děkujeme Jindrovi Součkovi za internetové stránky sboru. Děkujeme Tomáši Trusinovi, že se vzdává části své odměny za funkci administrátora. Děkujeme těm, kdo obstarávají hudební doprovod při zpěvu, tedy Kláře Kabíčkové, Anně a Janovi Dvořákovým, Alžbětě Součkové a manželům Pejšovým. Děkujeme Václavu Jandečkovi za opravy sborových prostor a přípravu modlitebny na bohoslužby během zimního období. Děkujeme sestře kazatelce za četnost aktivit a administrátorovi Tomáši Trusinovi za podporu.

Za staršovstvo: kurátor Petr Dubský

➤ ZPRÁVA STARŠOVSTVA O ŽIVOTĚ A STAVU SBORU V SOBĚHRDECH- ZA ROK 2011

Konfirmandi za rok 2011 se sešli 10x

Biblická hodina – celkem 30x

Pastorační návštěvy – 69.

Senioři – 6x; Mládež – 12x

Bohoslužby

Centrem setkávání sboru jsou nedělní bohoslužby. V našem kostele jsme se při bohoslužbách sešli v loňském roce 53krát. (Již druhým rokem káže Petr Turecký na Markovo evangelium. Tzv. *lectio continua* má přednost v postupném pronikání do teologie spisu.) Nedochozí tak k vytržení obsahu z kontextu. Svatá večeře Páně je vysluhována každou první neděli v měsíci a o svátcích.

Kromě kazatele Petra Tureckého v době jeho nepřítomnosti sloužil též ordinovaný laik René Hudec a jako hosté posloužili faráři Petr Špirko, Samuel Hejzlar, Pavel Klinecký, Šárka Grauová, Pavla Janděčková a emeritní seniorátní kurátor Petr Kraus. Dvakrát bylo čtené kázání. 6.11.2011 kázal Petr Turecký s Mikulášem Vymětalem formou tzv. dialogického kázání.

O doprovod zpěvu při bohoslužbách se starají bratři Marek Hudec, Jaroslav Kovář, Jan Rataj a Vladimír Vachoušek.

O Vánocích zpestřil bohoslužby malý pěvecký sbor.

3.10. jsme konali **bohoslužby na Krásné Hoře** (s vysluhováním SVP) k uctění památky našich předků. Tyto bohoslužby jsme loni pojali jako díkůčinění.

P. Turecký káže jednou měsíčně ve **Zruči n. S.**, doprovází jej na cestách i hudebně br. Vachoušek.

V benešovské obřadní síni 4.11.2011 jsme se rozloučili s bratrem Samkem ze Sázavy.

Sborový den

Náš sbor se schází pravidelně po bohoslužbách ke kávě a čaji. Občas se toto setkávání prodlouží na sborový den:

16.1. měl Josef Bartošek povídání o Indii.

9.-11.9. nás navštívili tradičně naši přátelé z Grossraeschen, v neděli po bohoslužbách, které hudebně doprovázeli, jsme měli společně pohoštění a rozhovory.

13.11. kázala Šárka Grauová, která také měla přednášku na téma Brazílie a Portugalsko.

Děti

Náš sbor má v současnosti více předškolních dětí, ale nechodí do kostela pravidelně. Pokud přijdou, nedělní školu vede Jana Turecká.

S dětmi rodin, které se většinou z důvodu větší vzdálenosti nedostanou do kostela pravidelně, navazujeme kontakty různým způsobem, buď biblickými hodinami v rodinách, nebo poslední dobou setkání na tzv. třicátnicích, které se konají v husitském sboru v Čerčanech.

Děti spojuje tradiční akce Setkání dětí v Luhu u Čími. Hlavní vedoucí a organizátorkou je Věra Hudcová. V organizaci pomáhá kolektiv mládežníků. 18.12. se v našem sboru konala vánoční hra. Přípravy se v loňském roce ujala Noemi Mottlová.

Konfirmandi

Scházíme se nepravidelně se čtyřmi konfirmandy. Celá skupina se sejde cca 1x měsíčně v sobotu odpoledne. Konfirmandi jsou také pravidelně zváni na víkendovky pořádané naším seniorátem.

Mládež

Mládež se od podzimu přestala pravidelně scházet, nepodařilo se nám najít společný čas. V neděli se schází již několik let katolická mládež v hospici. Jelikož se všichni známe, dohodli jsme se, že mládeže spojíme. Po setkání mládeže v neděli následovaly od podzimu do vánoc tzv. alfa kurzy, připravované některými čerčanskými katolíky. Z naší mládeže se zúčastnil vypomáháním na těchto kurzech Petr Fojtů. Na setkání mládeže v neděli se v současné době podílí Petr Turecký s Petrem Wagnerem.

22.10. se konal celodenní výlet s mládeží – do Vlašimi a na Blaník.

Opět se v tomto roce konal **Churchtek**, pořádaný pražským Seniorátním odborem mládeže (SOM).

Mikuláš Vymětal připravil s Petrem Tureckým mezinárodní mládežnický tábor v Drážďanech, jehož náplní bylo poznávání **minulosti a seznamování se společnými kořeny i rozdílnostmi obou kultur.**

Víkendovky

V našem sboru se loni konaly tři víkendovky:

29. – 30 .4. proběhla víkendovka pod vedením Tomáše Trusiny - děti od 8 do 12let.

3.–5.6. víkendovka konfirmandů pod vedením Pavla Klineckého, faráře z Prahy Strašnic.

19.11. proběhla na faře víkendovka dětí pod vedením Magdaleny Šípkové, mládežnice ze Střešovic, členky pražského SOMu.

Třicátníci

Třicátníci se sešli v jarním období 2x, na podzim jednou. V rámci podzimního setkání přijel jako host filmový historik Aleš Stuchlý.

Senioři

Pravidelně se scházejí senioři. Scházíme se po rodinách i na faře. Součástí je biblické zamyšlení, René Hudec promítá fotografie z cest. Rozhovory se vztahují k víře, sboru, i často probíráme různá společenská aktuální témata. Přes různá trápení spojená s nemocí i věkem se setkávání stále daří.

Staršovstvo

Staršovstvo se sešlo v roce 2011 10x a věnovalo se záležitostem organizačním, stavebním i pastoračním.

13.3. bylo sborové shromáždění a proběhla na něm volba faráře. Byl znovu zvolen Petr Turecký na dalších 5let.

V rámci prosincové schůze proběhla vizitace seniora a seniorátní kurátorky.

Sbor a jeho působení navenek

V kostele proběhly dvě **výstavy**: na jaře výstava obrazů Ireny Křivánkové, na podzim fotografie Michala Duse.

Na podzim se konal tradiční **bazar** použitého oblečení. Bazar je naší největší společnou akcí a nemohl by se konat bez obětavé účasti mnoha lidí. Hlavní odpovědnost na sebe vzala Drahuše Bohatová. Část letošního výdělku byla darována evangelickým sborům v Prčici a Zruči n. Sázavou.

Sbor je členem občanského sdružení Tři, které provozuje **hospic** v Čerčanech. Kazatel Petr Turecký zde koná duchovenskou službu. Na chodu hospice se podílejí také dobrovolníci ze sboru. Kurátor Jan Rataj je místopředsedou správní rady.

Do působení sboru navenek patří také **časopis** Soběhrdský bratr, který vydává společně soběhrdský, benešovský a přčický sbor. Časopis vychází čtyřikrát ročně.

Ekumena

Pravidelné setkání farářů se koná každý měsíc, na základě těchto setkání se domlouvají pravidelné **ekumenické bohoslužby**.

V **Senohrabech** vznikla v rámci občanského sdružení nová kaple. Petr Turecký v této kapli kázal při běžném sejití tamního vesměs katolického společenství, které se koná pravidelně každý čtvrtek v 18 hodin. I do budoucna plánujeme prohlubování vztahů s těmito bratry a sestrami.

Alfa kurzy: Petr Turecký se zúčastňuje těchto evangelizačních kurzů i jejich pokračování pod pracovním názvem Beta kurzy.

6.7. Petr Turecký zahajovací řeč při znovuodhalení **pomníku mistra Jana Husa v Senohrabech**.

Pravidelně se scházíme k **přednáškám** Mudr. Klenovce o hudbě (na katolické faře v Poříčí) – což je také příležitost k setkání s katolickou obcí.

Brigády

2.4. se konala jarní brigáda. Při ní došlo mj. k zbourání přístřešku na auta za kostelem a jeho metamorfózu v pergolu, která se bude dále zastřešovat v letošním roce.

6.7. Manželé Pivoňkovi vyčistili Husův pomník, protože jsme se dohodli na úpravě stávajícího pomníku vlastními silami. Br. Pivoňka zajistil nátěr oken v kostele.

Zateplování fary

Začátkem května došlo k instalaci peletkového kotle. Maraton formalit vyběhal Jan Rataj. V září jsme také na faru instalovali krbová kamna, která zakoupil Pavel Stolař. Od Jana Maliňáka jsme dostali již po několikáté zdarma tvrdé dřevo z Ferony. V tomto roce se plánuje pokračování prací na zateplení fary – tzn. výměna oken.

Další aktivity faráře v církvi i mimo ni:

Pracuje jako redaktor časopisu Protestant, působí jako virilní člen pražského SOMu, podílí se na akcích, které tyto platformy připravují. Káže několikrát do roka v Praze v kostele sv. Marina ve Zdi na bohoslužbách mládeže.

Spolupracuje s Muzeem umění v Benešově, stal se členem muzejní rady. Pomáhá mj. při výběru obrazů některých výstav. Koná přednášky o umění.

Staršovstvo upřímně děkuje všem, kteří se na činnosti sboru podílejí. Bez přispění mnohých by život sboru byl méně pestrý.

Staršovstvo soběhrského sboru

Osobní dodatek faráře

Chtěl bych ještě říci několik osobních poznámek. Jedním ze znaků našeho diasporního sboru je určitá rozmělněnost. Spousta aktivit se odehrává na různých místech. Pokud člověk přijde jednou za čas do kostela, může mít dojem, že náš sbor téměř nežije.

Určité obavy v současnosti vzbuzuje nedostatek dětí. Mladé rodiny ve sboru jsou, ale ne vždy se sejdou při bohoslužbách. Hledáme cestu, jak situaci zlepšit, plánujeme zvednout účast mladých rodin zavedením pravidelných měsíčních setkání – rodinných bohoslužeb. Neumím kázat tříletým dětem, proto bych osobně preferoval setkání rodičů, či maminek v rámci nedělní školy ve sborové místnosti. Tuto nedělní školu bude zajišťovat Jana.

Chtěl bych také zmínit různé formy obětavosti a služby sboru. Myslím si, že všem, kteří chodí do kostela vícekrát, než jednou za rok, na našem sboru záleží a nějak se na jeho činnosti podílejí. Každý věnuje sboru tolik času a úsilí, kolik uzná za vhodné a není na nikom z nás, abychom druhému vyčítali, že dělá málo nebo že je málo aktivní. Život sboru je založen na dobrovolnosti, členství v církvi není podmíněno žádnou obětavostí aktivitou. To je dobré si vždy připomínat, když uděláme nějakou věc pro sbor a potom máme tendenci hodnotit druhého, jestli i on je tolik obětavý jako já.

Mně osobně připadá, že tu je obětavých lidí mnoho, dokonce až moc, a proto někdy dochází i k názorovým třenicím. Ale to je dobře, je to doklad, že náš sbor je živý a že vám na něm záleží.

Obětavost se v našem sboru projevuje různě. Jsou tu lidé, kteří dávají sboru peníze. Jsou tu lidé, kteří dávají sboru svůj čas. Myslím tím, hodně peněz (více, než pár stovek za rok) a myslím hodně času, více, než pár hodin za rok. Je dobré si připomínat, že tyto věci jsou stejně potřeba – čas i peníze. Sestry, které tráví svůj čas denně na bazaru, dávají sboru podobně, jako by daly třeba svůj salár ve výši několika desítek tisíc korun.

Máme tu lidi, kteří se věnují dětem a mnoho svého času a úsilí dávají na tuto oblast. To je taky forma saláru, či obětavosti. Někteří darují dřevo v hodnotě desítek tisíc korun.

Jsou tu lidi, kteří pracují se seniory, jsou tu lidi, kteří se více starají o to, jak vypadá kostel a jsou ochotni ihned finančně pomoci,

když se něco stane, nějaká pohroma – vítr, mráz apod.

Všichni jsou velmi zapotřebí, nejsme zas tak velký sbor a každý člověk, každá aktivní rodina je velmi znát. Uvědomil jsem si to při různých příležitostech, např. při vzniku pergoly. Najednou se objeví pár šikovných rukou navíc a dějí se změny.

Problém je, že se všichni tak nějak staráme o společný majetek, což občas vede k tomu, že vznikne zmatek. Nejvíce se tyto neshody projevují při různých úklidech. Každý má také jinou toleranci k míře nepořádku, což zmatek zvyšuje. A tak se občas stane, že někdo něco vyhodí a druhému je to líto.

V situaci, kdy se všichni starají o nějakou věc, se stává, že se najednou nestará nikdo.

Náš sbor je také rodinou (jsme křesťanská rodina), ve zdravé rodině jsou krom radostných vztahů i hádky a neshody. Nemyslím si tedy, že by občasné názorové neshody byly nějakým špatným, zlým znamením. Naopak velmi bych znejistěl, pokud by podezřele velké množství lidí chodilo neustále s úsměvem od ucha k uchu – a v této činnosti by nepolevovali.

Osobně mám pocit, že se mohu obrátit na kohokoli z vás o radu či pomoc, a že nebudu odmítnut. Mám pocit, že to není jenom proto, že bych byl farář, ale proto, že toužíme žít ve vzájemné důvěře. Že chceme jít touto kristovskou cestou. A že tyto otevřené vztahy máme všichni. Kdokoli by potřeboval pomoc, vždy se najde někdo, kdo nějak pomůže.

Jsem proto vděčný, že mohu být v tomto společenství lidí.

Petr Turecký

➤ **ZPRÁVA STARŠOVSTVA O SBORU V BENEŠOVĚ ZA ROK 2011**

K 31.12.2011 činil **počet členů** našeho sboru **292 duší**. O členství požádal 1 člověk. Zemřelo 5 členů sboru, odstěhovali se 4 a vystoupili 3.

Bylo požehnáno **1 manželskému svazku**. Svátost **křtu** byla udělena **4 novorozencům**.

Bohoslužby se konaly v Benešově 56x, ve Vlašimi 40x, s průměrnou účastí Benešov 36, Vlašim 7 účastníků. Pravidelně se konaly „bohoslužby pro malé i veliké“ 1. neděli v měsíci. Počátkem roku jsme naslouchali zvěsti druhé části knihy proroka Izajáše, před velikonoce jsme sledovali Ježíšovy příběhy o „posledních věcech“ a po Velikonocích si kladli otázku, co vlastně znamená

zvěst o vzkříšení. Během léta nás provázel příběh soudce Gedeona. Od konce prázdnin nasloucháme společně s dětmi z nedělní školy „příběhům pro Teofila“, tedy evangeliu podle Lukáše. Bohoslužby mimo kazatele T. Trusiny **připravoval** též ordinovaný presbyter Tomáš Dušek a do konce léta vikář Dalibor Antalík. Přivítali jsme několik hostů. Staršovstvo je vděčné i za službu čtených bohoslužeb, které připravoval br. kurátor Jiří Zavadil a Igor Turzík. O **doprovod** společných písní se dělili sestra Libuše Marešová na harmonium, Jan Kašpar a Alžběta Trusinová na klarinet, Hana Zemanová na klavír. Ve Vlašimi doprovází sestra Ludmila Volencová. Zaběhlo se střídání **presbyterů ve službě při bohoslužbách**. Po celý rok probíhala **nedělní škola**, kde se cca 5 dětem střídavě věnuje šest sester a jeden bratr, často v páru. Scházeli se také každý měsíc k pravidelným poradám za koordinace Igora Turzika a posléze br. faráře. Osnovu probíraných témat tvořila starozákonní dějprava, od září evangelium podle Lukáše.

Biblické hodiny se čtrnáctidenně konaly **na Benešovsku**, tj. v Bystrici, Semovicích a nově Týnci (úterý; 14x), ve **Vlašimi** a Trhovém Štěpánově (čtvrtek; 20x), v Mirošovicích (středa; 9x) a Voticích (středa 10x). V zimě a na jaře jsme probírali cyklus „Násilí ve Starém Zákoně“, od podzimu „Nenásilí ve Starém Zákoně“. Důležitým vkladem byla erudice br. vikáře Antalíka, s nímž jsme výsledky prvního cyklu shrnuli do článku v časopise Protestant 7/2011.

S dětmi jsme na **středečních biblických hodinách** na faře probírali „příběhy Boha Abrahamova, Izákova a Jákobova“. Na 37 setkáních se scházely průměrně 4 děti. Potěšitelné je, že od podzimu posílila skupinka menších dětí, v poslední době se začali opět scházet katechumeni a konfirmandi (společně s votickými). Spolupráce se **střediskem Diakonie ve Vlašimi** se utěšeně rozvíjí. Jeho kapacita, především v azylovém domě pro matku a dítě, je víceméně vytížená. Po celý rok jsme tu konali biblioterapii, které se účastnilo zhruba 6-8 dětí současných i bývalých klientek. Děti se účastnily i víkendových setkání, byly v létě na **sborovém táborovém pobytu** ve Strměchách a rády se podílely na přípravě **vánoční hry**. Společně jsme připravovali **Den otevřených dveří** v září. Ve vedení Střediska pokračovala správní rada a kompetentní i obětavá ředitelka Petra Povolná. Její zprávu uslyšíme na sborovém shromáždění.

V posledních letech se nekonají pravidelná setkání mládeže ani třicátníků, ale mladí lidé i rodiny se pravidelně setkávají při „bohoslužbách pro malé i velké“ v Benešově. Někteří mládežníci a mládežnice vypomáhají v nedělní škole další při víkendovkách a na tábore.

Od ledna do září konal ve sboru **vikariát** Dalibor Antalík z Prahy. Jsme vděční za jeho kazatelskou, pastorační i katechetickou službu, poctivý přístup i otevřenost k lidem. Doprovodili jsme ho na nové působiště v Bukovce, kam byl ustanoven od počátku října 2011.

Na loňském výročním shromáždění bylo zvoleno omlazené **staršovstvo**, které se ujal s chutí práce. Děkujeme zvláště těm, kdo sboru věnují svůj čas, i když jim kvůli zaměstnání mnoho nezbyvá. Už jste asi všichni zaregistrovali službu nového **pokladníka** br. Šímy. Sestra Nulíčková pak pečuje o sborové **účetnictví, kancelář, gratulace** jubilantům a mnoho dalších jednotlivých úkolů.

Za úspěch, který ovšem bude potřeba dotáhnout na jaře, lze považovat brigádu při nátěru vnějších oken v modlitebně i farním bytě. Letos bychom chtěli pokračovat. Obsadili jsme – díky dětem a zájemcům ze Zruče – i sborovou dovolenou. Našli jsme si i čas zajet na návštěvu do partnerského sboru v polských Czechowiczích a děkujeme Dáše Kašparové, která o kontakty pečuje.

Vzhledem k množství mimin a batolat jsme začali zkoušet „**kočárkárnu**“, tedy setkávání maminek s dětmi. Po prvních nesmělých náběžích se v letošním roce rozběhla naplno.

V loňském roce jsme **se rozloučili** s několika výraznými členy našeho sboru, mj. sestrou Milenou Veselou a bratrem Karlem Skopcem. Bratr farář bývá také zván, aby vykonal rozloučení s nečlenem církve. Tato služba je dobře přijímána. Pohřební shromáždění někteří členové sboru nekonají, zejména pro značnou nákladnost. Připomínáme ovšem, že pro rodinu a pozůstalé je možno uspořádat ve sboru rozloučení bez rakve, jen je nutno domluvit se s br. farářem.

Bratr **farář** Tomáš Trusina se účastní práce seniorátního výboru a se souhlasem staršovstva vede i vydavatelskou činnost v nakladatelství EMAN. V loňském roce byl opakovaně zvolen na dalších 5 let.

Ekumenické kontakty mají v životě sboru důležité místo. Kazatel se každý měsíc účastní setkání duchovních všech církví z Benešova a okolí. Jednou za dva měsíce se konají ekumenické bohoslužby. Spolu s Náboženskou obcí ČSCH v Týnci konáme bohoslužby při svátku Mistra Jana Husa. V Trhovém Štěpánově a Vlašimi se setkáváme s Církví bratrskou během ekumenického modlitebního týdne a o Vánocích. Loni pokračovaly ekumenické bohoslužby spolu s římskokatolickou a československou církví ve Vlašimi.

Z ekumenické spolupráce vyrostla i **duchovenská služba** na oddělení následné péče v **benešovské nemocnici**. Každý pátek dopoledne se tu pacientům, kteří mají zájem, věnuje některý duchovní. Na našeho br. faráře vychází 1–2x měsíčně.

Přednášky pro veřejnost jsme už předloni začali konat ve spolupráci s benešovskou Křesťanskou akademií v městském Muzeu.

Děkujeme všem, kdo se viditelně i nenápadně podílejí na práci sboru, věnují mu čas, síly, finanční prostředky, modlí se za něj, přicházejí s různými nápady, podněty a připomínkami. Tohle všechno pro nás může být znamení, že život a služba našeho společenství má smysl a zaslíbení nejen u lidí, ale především u Pána církve.

staršovstvo benešovského sboru

Hodnocení roku 2011 z pohledu finanční situace v Benešově

V benešovském sboru jsme se stavem financí zabývali průběžně. Počáteční obavy o včasné úhrady zvýšených odvodů a dražších energií se v průběhu roku nenaplnily, protože obětavost členů sboru byla mimořádně vysoká a šetření nákladů průkazné.

Ovšem spotřeba energií skutečně byla proti minulému roku vyšší, narostlo i placené nájemné, poskytnuté dary, pohoštění a dary křesťanské služby i odvody repartic. Naopak nižší bylo cestovné, telekomunikace, spotřební a kancelářský materiál i ostatní služby a ostatní náklady. Největší pokles byl v oblasti oprav a údržby, kde jsme zatím neprovedli všechny plánované akce.

Oproti rozpočtu na rok 2011 se letošní náklady čerpaly výrazně méně, především v položce běžná údržba, jak už zmiňuji výše. Ušetřili jsme na cestovním, telekomunikacích, ostatních službách a ostatních nákladech.

Pokud se týká výnosů, tak jsme sice plánovaných nedosáhli, ovšem zejména kvůli nevyfakturování biblioterapie středisku

Diakonie ve Vlašimi, protože v průběhu roku nebyla jeho finanční situace vyjasněná. Proti roku 2010 jsme však ve všech výnosových položkách měli příjmy vyšší, právě jen s výjimkou příjmů z hospodářské činnosti (biblioterapie). Nejvýraznější nárůst ve zdrojích je ve sborovém saláru, a to jak proti skutečnosti, tak proti rozpočtu. Děkujeme alespoň touto cestou všem salárníkům, dárcům i přispěvatelům do sbírek.

Mirka Nulíčková

Číselné údaje jsou uvedeny v tabulkovém přehledu všech tří sborů.

Sbor	Benešov	Soběhrdy	Sedlec - Prčice
Náklady celkem	229 753	331 942	68 885
v tom			
. Energie	54 747	57 262	33 641
. Opravy	6 151	32 240	0
. Cestovné	27 908	18 156	6 904
. Telekomunikace	5 827	9 779	5 500
. SOBR	7 040	7 040	0
. Dary	10 600	10 000	0
. Seniorátní rep.	6 650	6 023	1 240
. Celocírkevní rep.	12 138	10 995	2 265
. Personální fond	71 000	71 000	0
Výnosy celkem	264 938	371 454	85 350
v tom			
. Tržby z prodeje	2 700	160	880
. Zúčtování fondů	0	20 000	0
. Sborové sbírky	50 258	33 541	41 064
. Dary členů	69 240	44 454	21 302
. Salár	121 734	152 400	22 100
. Dary ostatní	21 000	108 540	0
Zisk+, ztráta-	35 185	39 512	16 465

Celkové náklady v Soběhrdech obsahují kromě uvedených v tabulce ještě náklady na nákup drobného hmotného majetku – např. kamna na faru či žebřík (35 570 Kč), nákup knih (14 000 Kč), pojištění budov (10 388 Kč), účetní odpisy majetku (32 923 Kč) a drobné materiálové náklady. J.R.

➤ **Život v Diakonii Vlašim**

I když možná ještě někdo z nás omylem napíše na konci letopočtu jedničku a v živé paměti ještě máme další z řady vydařených vánočních her, prožili jsme v novém roce 2012 už téměř tři měsíce. Začátek tohoto roku s sebou přinesl kromě třesnutých mrazů i změnu v systému vyplácení dávek hmotné nouze. Většina matek z Azylového domu ve Vlašimi se ocitla bez finančních prostředků, a tudíž bez možnosti nákupu byť jen základních potravin. Díky pomoci velkých obchodních řetězců i menších obchodníků se podařilo zajistit nejnnutnější potraviny. Pomoc v pravou chvíli poskytla pekárna Turek Vlašim, mlékárna Danone Benešov, řeznictví Vávra Vlašim, Billa Vlašim. Finanční dar Farní charity Vlašim byl použit na úhradu části dlužného nájemného. Ve spolupráci se sociálním odborem města Vlašim byla vyhlášena potravinová sbírka. Lidé tak mohli přinést potraviny na nedělní bohoslužby do kostela či přímo do azylového domu. Všem, kteří nezůstali lhostejní, patří velké poděkování.

Čas jde dál, těšíme se na jaro. Tulipány a narcisy, které vykukují z hlíny, nám potvrzují, že už na sebe nenechá dlouho čekat. Připravujeme se na velikonoční jarmark, vlastně dokonce hned na dva. Drobnosti pro radost a něco pro jarní náladu do vašich domovů si můžete prohlédnout i koupit ve Vlašimi, ve Spolkovém domě sourozenců Roškotových i na tradičním jarmarku ICSS Odlochovice ve stejný den – v sobotu 31. března. Vaše návštěva na jarmarku bude pro maminky z azylového domu odměnou za jejich snažení a zároveň povzbuzením pro další společné tvoření.

Věra Janoušová, Diakonie Vlašim

➤ **Pozvání do Sedlce-Prčice**

Milé sestry a bratři, jaro už je tu a tak se většinou těšíme na první pěkné vycházky jarní přírodou.

Někteří z našeho sboru se účastnili pěkného turistického pochodu „Čertova podkova“, který se tu koná již po 42 let, pokaždé ve stejnou dobu okolo prvního jarního dne. Letos bylo mnoho účastníků, protože pěkné počasí lákalo na procházku jarní přírodou. Máme tady mnoho možností k pěkným procházkám.

Rádi bychom také přivítali členy jiných sborů a nabídli jim možnost ubytování. Ubytování, které můžeme nabídnout, je sice

skromné, ale vynahradí to nabídka turistických a cyklistických možností v našem kraji. V okolí je proznačeno mnoho kilometrů turistických cest s krásnými vyhlídkami. Nabízí se i možnost cyklistiky po značených trasách pro náročné i pohodové trasy.

Pro toho, kdo by chtěl poznat historii našeho dvojměstí, je připraven i městský památkový okruh.

Pokud byste se rozhodli využít naší nabídky, navštívit náš sbor v Prčici, budeme se těšit na vaši návštěvu a můžeme vám poradit s využitím vycházky, výletu v našem kraji. /Je potřeba se předem telefonicky objednat na: 604 185 520 (Pavla Janděčková), e-mail: pavljand@centrum.cz

Přejeme požehnané Velikonoce

Marcela Doktorová

POZVÁNKA NA LÉTO

**V týdnu 15.–22. července zveme děti
na TÁBOR VE STRMĚCHÁCH.
Téma: S Mesiášem na útěku**

**SBOROVÁ DOVOLENÁ rodin i jednotlivců je (nakonec) naplánována na
týden od 29. července (opět) ve Strměchách.
Můžete přijet na celý týden nebo jen na den či dva. Vítání budou přátelé
ze sousedních sborů!**

Přihlašujte se v Benešově na faře.

Nabídku celocírkevních letních pobytů najdete na adrese:

<http://www.e-cirkev.cz/rubrika/677-LETO-2012/index.htm>

<http://www.e-cirkev.cz/clanek/2170-Rodinne-rekreace-ve-stredisku-Chotebor/index.htm>

JEZME ODPADKY!

Nedávno mne v Literárních novinách (9/2012) velmi zaujal článek Michala Komárka o globální krizi potravin. Obrovské plýtvání potravinami v západním světě dává do souvislosti s hladomorem v rozvojových zemích. Autor cituje různé zdroje, z nichž vyplývá, že v Evropské unii se ročně vyhodí 90 milionů tun potravin. Jeden z mnoha příkladů: Skoro devět tun pomerančů dovezených ze Španělska do Francie (přijely trochu „unavené“, v nikoli špičkové kvalitě) je levnější vyhodit, než aby zabíraly místo ve velkoskladu, nebo než platit lidi za jejich třídění.

Logika konzumu je neúprosná. Blíží se den, kdy se naplní datum „spotřebujte do“. Zákazník by mohl váhat, zda takové zboží ještě koupí. Je tedy obchodně prozíravější např. jogurty vyhodit a regály naplnit čerstvějšími produkty. Supermarkety znehodnotily pojem kvality potravin.

Obchodníci definují kvalitu, která nemá nic společného s výživností. Ale právě takto obchodnický definovaná kvalita se stává naším životním prostorem. Tento stav popisuje jeden rakouský farmář např. na bramborách: brambora nesmí mít nepravidelný tvar, jakýkoli kaz, a to přesto, že nic z toho nemá vliv na její kvalitu jako potraviny. Rozhodují estetická kritéria, je to podobné jako u rajčat, která se posuzují i podle barevné škály. Potraviny, které nedosahují těchto kvalit, se musejí vyhazovat.

Autor shrnuje: Evropské plýtvání podporuje „kromě kultury supermarketů také opatrná legislativa, která například zakazuje využívat vyhozené potraviny jako krmivo pro zvířata, což v důsledku znamená potřebu vypěstovat navíc tolik obilovin, kolik je celoroční úroda v Austrálii. Hygienické normy také brání využívání značné části zboží pro potřeby charity. Skládka je prostě podle našich hodnot a norem to nejvhodnější místo pro miliony tun potravin.

Autor článku dále popisuje situaci indických farmářů, kteří jsou nuceni nakupovat geneticky upravená semena bavlny od americké firmy Monsanto. Rostliny nejsou obnovitelné, farmáři musejí každoročně kupovat nové. Jsou nuceni se zadlužit, aby mohli nakoupit semena. Farmář se postupně dostává do dluhové pasti a často končí sebevraždou. Michal Komárek uvádí několik konkrétních

ních svědectví. Např. Rama Krishna Kopolwar sklídil jen polovinu toho, co očekával. Když z prodeje odečetl starý dluh bance, nezbylo nic na splátku lichváři. Do dalšího roku tedy vstoupí s tím, že vše, co vypěstuje, bude patřit lichváři, dokud nebude dluh splacen.

A vstupuje do toho roku také s tím, že nakoupí semena od Monsanta. Žádná jiná totiž na trhu nejsou. Kupuje je už 90 % indických farmářů.

Uvádí se, že v Indii každou půlhodinu spáchá jeden indický farmář sebevraždu. Počet sebevražd během posledních necelých dvaceti let stoupá. Za tu dobu se zabilo více než

250 000 farmářů. Podstatou neúspěchu farmářů přitom není jejich lenost nebo neschopnost, ale dovoz průmyslového zemědělství, které se na tamní podmínky nehodí. Toto „západní“ zemědělství může fungovat jen na základě dotací a pro indické drobné farmáře je tedy smrtící. Nemají dotace ani vstupní kapitál na koupi dostatečně velké plochy půdy, ani na zavlažování a hnojiva. Americká firma, která modifikovaná semena vyváží, každopádně na tomto obchodě vydělává obrovské peníze. V současné době 750 milionů dolarů za rok.

Co s tím můžeme dělat my?

V Německu existuje hnutí lidí – tzv. *dumpster diverů*, kteří se rozhodli žít převážně odpadky nalezenými v popelnicích. Nejsou to bezdomovci, lidé přežívající na hraně absolutní chudoby. „V popelnicích najdu vcelku bez problémů 90 % potravin, které potřebuji, a je to plnohodnotná kvalitní strava,“ říká mladík, který se žíví odpadky. „Když si uvědomím, že každou vteřinu umírá na světě jedno dítě hlady, tak je to takový můj mini příspěvek k tomu, aby se tolik neplýtvalo potravinami.“

Když jsem si přečetl tento otřesný článek, moje první reakce byla, že bychom jako křesťané měli jít příkladem. Neměla by synodní rada doporučit členům církve, aby jedli odpadky? Když jsem tento svůj pocit sdělil svému kolegovi, husitskému faráři Petru Wagnerovi, odpověděl mi, že o tom už uvažuje dlouho, že hnutí *dumpster diverů* dobře zná a je mu sympatické.

Možná bychom mohli v Čerčanech a Soběhrdech založit pobočku!

Petr Turecký

➤ **POZVÁNÍ NA VÝSTAVU**

Prvního dubna bude v soběhrdském kostele zahájena výstava Radana Wagnera, pražského výtvarníka a teoretika umění.

Radan Wagner (nar. 1958) se věnuje malbě i kresbě, od roku 2004 působil jako šéfredaktor čtvrtletníku Revue Art.

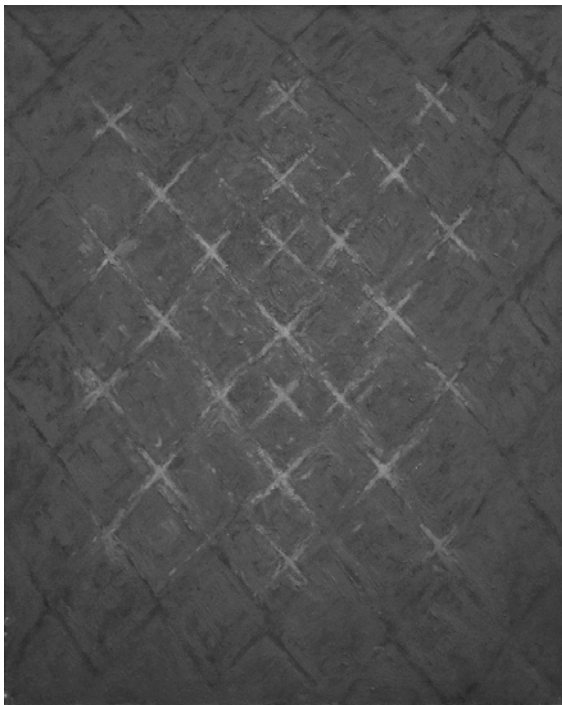
V letech 1975–79 studoval Střední umělecko-průmyslovou školu v Praze. V letech 1980–1984 studoval dějiny umění na Filozofické fakultě UK. Je členem sdružení Letci. V letech 1989–2000 byl

členem skupiny Tunel. Po absolvování vysoké školy pracoval jako historik umění ve Státních restaurátorských ateliérech. Od roku 1989 pracuje na volné noze. Je spoluautorem rozsáhlé publikace České ateliéry (2005) mapující tvorbu 71 žijících českých výtvarníků několika generací.

Radan Wagner samostatně vystavuje od roku 1987. Jeho práce jsou zastoupeny v mnoha soukromých sbírkách u nás a v zahraničí. Má za sebou řadu výstav u nás v zahraničí.

Ukázka z tvorby:

Komplement, 2009, 100 x 80 cm, akryl, plátno

➤ **DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ**

Šankar – Lidská džungle

Mladý Somnáth, žijící v Kolkatě, vystudoval střední školu. Zdálo by se, že má všechny předpoklady získat místo ve státní správě a začít pracovat jako úředník. Avšak zemi, kde na dvacet pracovních míst

připadá sto tisíc zájemců, nestačí jen pouhé vzdělání. Nestačí prostát každý den mnoho hodin před zprostředkovatelnou práce, vyplňovat stále nové žádosti o zaměstnání a upřímná snaha pracovat. Somnáth se pokouší najít odpovídající místo již několik let. Stále bezvysledně. Východiskem z beznadějně situace se tedy zdá být příležitost stát se obchodníkem. Somnáth postupně proniká do praktik úspěšných obchodníků a zjišťuje, že úspěch je vykopen porušováním morálních hodnot, které až doposud ctil.

Přidal, Antonín – Potulky knihami a časem

Spisovatel, překladatel a publicista nabízí ve své knize soubor esejů, mapujících nejrůznější zákoutí literatury od starověku po současnost, od hádanek přes Shakespearovské postavy, dopisy z první světové války, postřehy jedné osvícené poštmistrové, Ůtziho či autorova oblíbeného autora Leo Rostena až po nejoblíbenější citáty z knih.

Helena Ratajová

RECEPTY

DVA RECEPTY PRO JARNÍ OBDOBÍ

Polévka z mladých kopřiv

Na oleji nebo másle zpěníme cibuli, zasypeme ji moukou a připravíme světlou jíšku. Do ní přidáme oloupané, na kostičky nakrájené brambory, strouhanou mrkev a omyté, nasekané kopřivy. Zalijeme vývarem z masa nebo kostky a vaříme doměkka. Polévku osolíme, opepříme, zjemníme žloutkem rozkvedlaným ve smetaně, příp. okyselíme citronovou šťávou.

Jarní bylinkový salát

Uvaříme několik vajec. Omyjeme pampeliškové a šťovíkové listy, mladou cibulku a necháme okapat. Lístky nakrájíme na kousky asi 3 cm dlouhé, cibulky na tenká kolečka. Asi dvě ančovičky utřeme s olivovým olejem, rozředíme vinným octem, opepříme a promícháme s listy a cibulkami. Přidáme vejce rozkrájená na čtvrtky a pokrájenými ančovičkami. Ihned podáváme.

Zdroj: Dagmar Lánská: Plané rostliny v kuchyni

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

Duben: Havlíková Vlasta, Hvězdovice – 82 let, Koten Josef, Senohraby – 79 let, Mourková Jitka, Zvánovice – 83 let, Ottlová Vlasta, Petroupim – 55 let, Stolař Pavel, Čerčany – 60 let, Šilínek Milan, Soběhrdy – 55 let

Květen: Bílková Marie, Petroupim – 65 let, Drábková Marie, Benešov – 78 let, Podroužková Libuše, Čerčany – 79 let, Tichý Vlastimil, Hrusice – 78 let

Červen: Zavadil Pavel, Přestavlky – 65 let

Narozeniny děti

Duben

Květen: Staník Kysela, Přestavlky – 5 let, Kristina Ratajová, Vysoká Lhota – 15 let, Anička Svobodová, Přestavlky – 14 let

Červen: Filip Bubla, Klokočná – 11 let, Kateřina Šafaříková, Praha – 14 let

2.2. Ani -12°C neodradilo naše milé seniory od společného setkání

*Já jsem VINNÝ KMEN, vy jste ratolesti.
Kdo zůstává ve mně a já v něm,
ten nese hojné ovoce;
neboť beze mne nemůžete činit nic.
(Jan 15,5)*

„VINNÝ KMEN ANEŽ V KRISTU JE MÁ SÍLA“

letní setkání dětí v Luhu u Čími na břehu Slapské přehrady

Milí rodičové a děti,
zdravíme Vás a přicházíme s pozvánkou na další z letních dobrodružství, na něžž přípravy již zvolna začínají.

Co nás čeká tentokrát? Chtěli bychom společně s dětmi pracovat na vinici Boží. Jak správně tušíte, pro letošek jsme vybrali dobu novozákonní. Navážeme tak na loňské putování s Ježíšem. Staneme se výhonky na vinném kmeni. Těmi, které budou čerpat sílu na cestě s Ježíšem Kristem. Před námi je opět spousta úkolů.

Zdraví vedoucí

Ještě pár údajů:

- KDY? ➤ Od soboty 18. 8. 2012 do soboty 25. 8. 2012
- KDE? ➤ Stanové tábořiště „Dům Dobré naděje“ v Luhu u Čími
- PRO? ➤ Děti a praktikanty ve věku od 6 do 17 let
- CENA? ➤ 1 200,- Kč

Milí rodiče, pokud se rozhodnete svěřit nám v důvěře svá „dítka“, vyplňte přihlášku a zaplatte zálohu ve výši 600,- nebo můžete zaplatit částku i celou. Vše můžete poslat na níže uvedenou adresu nebo osobně předat nejpozději do 20. června 2012 na faře nebo Věře Hudcové. Prosíme, abyste na přihlášce připsali informaci o stanu (zda jej máte a jak je velký).

Adresa: Farní úřad ČCE, Soběhrdy 21, 256 01 Benešov.

Zálohu je možné převést i na náš běžný účet číslo 1190782/0300 s variabilním symbolem 60603. Pokud zaplatíte zálohu převodem na účet, poznamenejte to prosím na přihlášku. Je možné zálohou zaplatit celou částku.

Velikonoční program sborů ČCE:

Benešov

Pašijní čtení z evangelia podle Matouše - úterý 3.4. od 19,00

Velký pátek 6.4. bohoslužby od 18,30 s Večeří Páně

Hod Boží velikonoční 8.4. od 10,00 s Večeří Páně

Sedlec Prčice

Velký pátek 6.4. bohoslužby od 17,00 s Večeří Páně

Hod Boží velikonoční 8.4. od 8,30 s Večeří Páně

Soběhrdy

Velký pátek 6.4. bohoslužby od 19,00 s Večeří Páně

Hod Boží velikonoční 8.4. od 10,00 s Večeří Páně

Vlašim

Velký pátek 6.4. bohoslužby od 17,00 s Večeří Páně

Hod Boží velikonoční 8.4. od 8,30 s Večeří Páně

Na víkend 20.-22. dubna chystáme
PŘEDTÁBOROVOU VÍKENDOVKU benešovských dětí v Sedleci Prčici.
Téma: První Samuelova nám povídá...
Cena 250 Kč, přihlašujte se do 8.4.2012

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, [www stránky: benesov.evangnet.cz](http://www.stranky:benesov.evangnet.cz).
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, [www stránky: sobehrdy.evangnet.cz](http://www.stranky:sobehrdy.evangnet.cz).
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: jáhenka
Pavla Janděčková, , tel. 604185520,email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor:Petr Dubský

Adresa redakce: Helena Ratajová, Vysoká Lhota 39, 257 22 Čerčany
e-mail: knihovna@cercany.cz. Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz
Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.
Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 17. června 2012

Soběhrdský bratr:
Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor CČE v Soběhrdech

